

De Drietand

Hey, beste Neptuners !! Als U dit blad in handen krijgt betekent dit ook alweer dat het duikseizoen voor de meesten afgelopen is. Tenminste...voor zover er een duikseizoen is geweest...wat het weer betrof was het "huilen met de pet op". Ik kan me niet herinneren ooit een nog slechter duikseizoen qua weersomstandigheden te hebben meegemaakt...Regen, frisse temperaturen, kortom alles wat we nu net niet nodig hebben om een geslaagd duikseizoen te hebben.

Het was zelfs zo erg dat zowel de cbb als de mosselen moesten worden afgelast. Daarbij kwam nog, dat van half augustus tot half september op onze vaste duikstek niet kon worden gedoken wegens werken (de Oosterschelde werd op die plaats uitgebaggerd). Kortom, een duikseizoen om snel te vergeten, we troosten ons met de gedachte dat het volgend jaar enkel maar beter kan worden.

Genoeg geklaagd nu, het einde van het duikseizoen betekent ook opnieuw de start van de zwembadtrainingen. Wie dus een "potentiele duiker" in zijn vriendenkring of familie heeft en waarvan je vermoedt dat hij in onze clubgeest past...niet aarzelen, gewoon meebrengen!! Ook de wekelijkse conditietrainingen zijn ondertussen opnieuw gestart, goed voor wie wat aan zijn conditie wil doen!

Uiteraard mag in dit blad ook het stukje "mariene biologie" niet ontbreken. Vandaag behandelen we één van de vele keizersvissen, Pomacanthus xanthometopon, één van meest opvallende verschijningen op de tropische riffen!

Ook niet onbelangrijk is de info en wegbeschrijving naar Louette-Saint-Pierre, (Gedinne), waar ons club event zal doorgaan. De plaatsen zijn beperkt, en wie nog niet heeft ingeschreven loopt het risico niet meer te kunnen. Deelnemen...inschrijven kan (indien er nog plaatsen beschikbaar zijn...) bij Maria of Sonja.

We zijn er dit jaar met een "beperkte delegatie" nog eens op uitgetrokken naar Estartit. Wat ons daartoe bewoog was vooral een stuk nostalgie naar een duikbestemming die vroeger steevast en bijna jaarlijks door Neptune werd aangedaan. Ook hierover leest u in dit blad een verslag van de hand van onze "reporter ter plaatse".

Verder zal je in dit clubblad, zoals steeds de gebruikelijke info en mededelingen terugvinden. Hiermee is mijn bijdrage weer zo ongeveer geleverd (voor wat het voorwoord betreft dan toch...). Ik wil U enkel nog veel leesplezier wensen, en voor hen die ook in de winterperiode willen blijven duiken... Als je het doet...doe het veilig!!

Dikke proficiat...!!!

Onze club is vanaf nu weer enkele duikers "rijker"!

Onze vier "beginners" hebben met succes alle proeven voor het behalen van het 1*D brevet afgelegd. Dit wil zeggen zowel de zwembadopleiding als het theoretisch examen, als de noodzakelijke buitenduiken.

Vanaf nu mogen Astrid Gelijkens, Sebastiaan De Roeck, Philippe Fimmers en Matthias Verbert zich dus "echte" duikers noemen...

Dikke proficiat !!!

Routebeschrijving naar La Malcampée, 5575 Gedinne

152 km – ca. 1 uur 42 min.

Mechelen

Route de la Malcampée 127,

5575 LOUETTE-SAINT-PIERRE (GEDINNE) Tel.: +32 (0) 61 58 81 50

1. Vertrek in zuidoostelijke richting op de Onder Den Toren naar Begijnenstraat	91 m
2. Flauwe bocht naar rechts bij Vleeshouwersstraat	0,1 km
3. Flauwe bocht naar rechts bij Ijzerenleen	0,2 km
4. Ga verder op Guldenstraat	93 m
5. Ga verder op Korenmarkt	0,1 km
6. Ga verder op Hoogstraat	0,3 km
7. Ga verder op Brusselsepoortstraat/N227 Ga verder op de N227	1,2 km
8. Sla linksaf bij Europalaan/N227	93 m
9. Sla rechtsaf bij Brusselsesteenweg/N1	0,6 km
10. Neem de oprit naar de B101	0,4 km
11. Neem op Rotonde Mechelen-Zuid de 2e afslag naar de oprit E19 richting Antwerpen/Brussel	1,7 km
12. Voeg in op A1/E19	11,2 km
13. Neem de afslag richting Namen/E411/Luik/E40/Brussel	1,1 km
14. Voeg in op R0	11,5 km
15. Neem de afslag op A4/E411 richting Luxembourg/Namen	96,9 km
16. Neem afslag 23-Wellin en voeg in op de Rue de Dinant/N94 richting Wellin	2,2 km
17. Sla rechtsaf bij Rue de Wellin/N40 Ga verder op de N40	1,5 km
18. Neem de 4e afslag op de Grand'Place naar Rue de Gedinne/N835 Ga verder op de N835	15,7 km
19. Sla linksaf bij Gribelle/N95	0,4 km
20. Sla rechtsaf bij Rue de Dinant/N935 Ga verder op de N935	4,1 km
21. Flauwe bocht naar rechts bij Petit Rot	0,2 km
22. Flauwe bocht naar links om op de Petit Rot te blijven	45 m
23. Sla linksaf om op de Petit Rot te blijven	1,4 km
24. Sla rechtsaf bij La Malcampée	0,7 km

La Malcampée

5575 Gedinne

Keizersvis

Pomacanthus xanthometopon

Keizersvissen zijn opvallende verschijningen op de koraalriffen, zo ook voor de Pomacanthus xanthometopon (om jullie het lezen iets makkelijker te maken zal ik vanaf hier de afkorting "Px" gebruiken...).

Tenminste als je ze al te zien krijgt, want het zijn erg schuwe dieren die in een grote bocht om duikers heen zwemmen, wat dus ook het fotograferen van deze dieren niet gemakkelijk maakt.

Px komt voor in het oosten en westen van de Indische Oceaan en het noordwesten van de Grote Oceaan. Volwassen worden ze ruim 40 cm groot.

Ze houden zich bij voorkeur op in het kustwater, maar wel steeds in de nabijheid van het bescherming biedende rif, in relatief ondiep water, dit is tot 25 meter diepte.

Je zal ze steeds solitair aantreffen of paarsgewijs hun territorium verdedigend.

Hierbij zijn vaak grommende of "knakkende" geluiden te horen. Hun voedsel bestaat hoofdzakelijk uit algen, sponzen en mosdiertjes.

Vele keizersvissen dragen in hun jeugd een totaal ander kleurenkleeft. De patroonverschillen zijn in het jeugd stadium dermate groot, dat vroeger de jeugdige vissen als totaal aparte soorten werden beschreven. Vermoedelijk is dit verschil functioneel, en te verklaren door het feit dat jonge dieren geduld worden in het territorium van de volwassen exemplaren. Pas als ze bijna volgroeid zijn en dus een "volwassen" patroon vertonen zullen ze worden verjaagd en ze zijn dan ook sterk genoeg om een eigen territorium te veroveren en verdedigen.

Over het paringsgedrag van deze vissen is maar weinig of niets bekend...

In memoriam

Annette Schippers

Op 13 juli vernamen we het overlijden van Annette op 65 jarige leeftijd na een snel evoluerende ziekte . Hoewel het niet echt als een verrassing kwam, was er toch ongeloof, maar vooral ook een gevoel van onmacht.

Wie had ooit kunnen vermoeden tijdens de afspraken aan "de punt" te Wemeldinge vorig jaar, dat dit voor Annette het laatste seizoen zou zijn...

Ze keek telkens weer uit naar de zomerse zondagen waarop ze met Jean Pierre en Zita een aangename dag aan de Oosterschelde zou doorbrengen.

Het zal nooit meer hetzelfde zijn...Annette, je blijft in onze gedachten.

Keuring duikflessen

De ietwat rustigere winterperiode is wellicht een goed moment om even te kijken naar de staat van je duikuitrusting, en dus ook je duikflessen. Hierna geven we je een overzicht van de verplichte keuringen en de belangrijkste teksten van de desbetreffende reglementering.

Overzicht

Om de 30 maanden :

Optisch in-en uitwendig onderzoek en controle van de goede staat van de binnen en buitenbekleding (*). Deze controle wordt als volgt op de fles aangeduid :

RR + datum + ijkstempel controleorganisme.

Om de 5 jaar :

Bovenvermelde controles worden met een hydraulische druktest aangevuld.

Deze controle wordt als volgt op de fles aangeduid :

R + datum + ijkstempel controleorganisme

(*) opmerking : een fles met een ondoorzichtige binnenbekleding moet tweemaal onderzocht worden, eenmaal nadat de oude bekleding is verwijderd, en eenmaal nadat de nieuwe bekleding is aangebracht.

(A.R.A.B. Art. 358 Hernieuwing der beproeving)

OPGELET :

Zij die van plan zijn in de toekomst met eigen duikmateriaal op duikverlof te gaan naar Spanje (b.v. L'Estartit), dienen rekening te houden met de strengere reglementering aldaar. Enkel hydraulische keuringen van max 3 jaar oud worden als reglementair beschouwd. Indien je materiaal hieraan niet voldoet zal men weigeren je fles te vullen!!

Estartit, waar Neptune ooit écht thuis was, heden ten dage.

De burcht van Toroella, hoog op zijn heuveltop en het stadje aan de voet ervan gelegen leken nog onveranderd toen we er voorbij reden, zo stelden we met een gevoel van opluchting vast. 't Zou dus ook wel meevallen met de veranderingen in Estartit, hoopten we! Toen we de laatste duikvakantie, in El Gouna (Egypte), door Hurgada reden wisten we niet meer wat we zagen : het was er onherkenbaar uitgebreid geworden. En dus vreesden we ook hier, zeker in Spanje, voor het allerergste! Langs de hoofdstraat Estartit binnenrijdend sloeg ons gevoel weer om. Druk dat het er was! Er leken ook heel wat nieuwe gebouwen opgetrokken, al was ik er niet echt zeker van of dat inderdaad wel zo was. Het hoogste, zeg maar torenhoge gebouw, net voor we de strandboulevard zouden oprijden, bleek het gezochte "Hotel Panorama" te zijn. Totaal anders dan het gemoedelijke, kleinschalige "Las Islas", waar we samen met de club van Lier ooit verscheidene keren logeerden. De clubgenoten en vrienden die met de bus waren gereisd , Freddy en Denise, Erwin, Lucienne en Gisella, hadden ons al van in de eetzaal zien toekomen en loodsten ons meteen mee binnen. Groot die eetzaal! We voelden ons echt wat overrompeld nadat we op onze 5-daagse tocht (3 rijdagen en 2 dagen uitstapjes maken ergens ter plaatse) door Frankrijk, met zijn "Logis de France", gewoon waren geworden aan iets kleinschaligers. Maar, dat moet gezegd worden : "t Was er echt goed!!!" Steeds was er een uitgebreid koud voorgerechtenbuffet, een dito warm hoofdgerechtenbuffet en een onwaarschijnlijk dessertenbuffet – alles even lekker! Er is door de Neptuners dan ook serieus "gebunkerd". Ook 's morgens was er een ontbijt om "U" tegen te zeggen, al hielden de duikers het dan toch wat bescheidener, dit met het oog op de komende duik.

De kamer die we kregen was zoals het hotel: groot! Het bed: groot! Badkamer : groot! En verder was er alles wat je in een vakantiehôtel maar kunt wensen : een groot (of wat dacht je!) buitenzwembad met rondom ligbedjes en een kinderspeeltuintje plus plonsbadje, een groot zonneterras met zicht op het buitenzwembad, een binnenzwembad, een sauna, een enorme bar in de ontspanningsruimte (zeg maar "zaal"), waar 's avonds steeds een (éénmans-)orkestje speelde, gedanst werd en de Neptuners spotgoedkope maar lekkere Cava kwamen degusteren.

Last but not least, er was ook een duikschool gevestigd in het hotel, maar daar hadden we niet gereserveerd. Bij een aantal duikreizen hadden we al heel wat profijt gemaakt met dat niet te doen en ter plaatse uit te kijken naar de meest prijsvoordelige duikmogelijkheid. In Estartit hadden we ons daarin echter wel wat misrekend : de duikscholen zaten vol, overvol zelfs, tenminste als je op de Medas-Eilanden wou duiken, want daarvoor geldt nu een contingentering van 45 duikers per dag en per duikschool. Je kon natuurlijk wel elders gaan duiken, maar dat was niet ons doel. Het leek er dus op dat we helemaal aan geen duiken zouden geraken!!! Schuld daaraan was een Catalaanse feestdag met een verlengd weekend.

Langs de strandboulevard, één straat naar rechts, was er echter een duikschool, met de naam "Calypso Diving" (www.grn.es/calypso - calypso@grn.es), waar een Nederlands sprekende dame achter de computer zat. Eerst zag ze geen kans om ons voor onze vertrekdatum nog te laten duiken, maar "voor Belgische duikers wou ze wel wat méér doen" zei ze. Mits wat gepoter met de duikaantallen (?) op de Medassen en na heel wat gepuzzel op de computer kreeg ze voor ons 6 duiken

op de Medas-Eilanden voor mekaar, zijnde 2 dagen met één duik en 2 dagen met twee duiken per dag. Oef !

En inderdaad, er werd echt in shiften gedoken : een boot met duikers kwam toe in de haven, die stapten uit, wij stapten in – volledig in duikkledij – en weg waren we. Bij onze terugkeer stond dan de volgende shift al klaar om onze plaats aan boord in te nemen. Duidelijk een goed draaiende onderneming !

De zee was voor onze eerste twee duiken ietwat ruw, alhoewel het weer uitstekend was. Het terug aan boord komen was daardoor wat hobbeliger, maar een goed trapje maakte dat men zonder de vinnen uit te doen uit het water geraakte. Onder water was het toch niet zo helder als ik voor begin september verwacht had, er hing ietwat nevel die echt ver kijken belemmerde. Bij onze eerste duik, die we startten op 27 m onder de boot, was van aan de oppervlakte de bodem niet in zicht. Toch was het een hemelsbreed verschil met de duiken die we er vroeger in het Allerheiligenverlof maakten. Door stormen en regens, gevolgd door het in zee stromen van rivierwater, hing er toen meestal een dikke smog, waardoor het al aardig op Oosterscheldeduiken begon te gelijken. Onze eerste vier duiken deden we allemaal achter de grote opstaande rots en de kleine Medas, met misschien slechts honderd meter verschil, waarbij ons gezegd werd niet rond deze rots te gaan omdat er stroming stond. Dat bleek ook zo te zijn, al was ze niet echt zeer hard op de plek tot waar we kwamen. Deze plek was mij als niet zo erg interessant bekend, van toen we er vroeger doken, behalve dan als je er rond de rots kon. Nu wemelde het er van de baarzen in een grootte van zo 'n 80 tot 120 cm lengte. Eén ervan hadden ze, tegen de regels in, blijkbaar toch al eens gevoederd, want hij kwam steeds weer zó dichtbij dat ik hem niet kon fotograferen en hem zelfs met mijn flitslamp wat op afstand moest houden. Ook andere vissoorten waren er bijzonder talrijk. Als ik het vergelijk met vroeger, dan was het

visbestand er met gemakkelijk 300 % toegenomen! Ik zag bijvoorbeeld een complete school zeeraven (*Corvina nigra*) in open water. Soms kwam je die vroeger, als je geluk had, wel eens tegen in de beschutting van een grot. Ook blauwe gorgonen – knalrood als je ze belicht – zag je vroeger op deze plek niet. Nu was er een kleinere en een grote rotswand dicht mee begroeid. Deze wand was ook bevolkt door de rode vlagbaarsjes (*Anthias anthias*), wat uiteraard garant was voor foto's die, naar mijn smaak, met foto's van het mooiste tropische rif kunnen wedijveren. Voor mij waren ze een eerste hoofdreden om nog eens naar Estartit terug te keren, vermits ik er slechts weinige foto's van had (mijn toenmalige flits was toen bijzonder wispelturig in het al dan niet afgaan). Mijn tweede wens ging bij onze vijfde duik in vervulling, zijnde nog eens de "Vacca" of "Kathedraal" doorzwemmen!

Aanvankelijk kwamen we wat te veel naar links op de rotswand terecht, maar na wat naar rechts zoeken kwamen we er in terecht.

Uiteraard begon ik, onmiddellijk nadat ik Freddy en Erwin had teken gedaan dat we er waren gearriveerd, foto's te maken en ik meende dat Freddy hetzelfde deed. Toen ik na mijn eerste shot rondkeek waar ze waren, vond ik ze nergens. Onder mij, juist boven de bodem van de grot, was het net of ze ergens enkele bussen toeristen hadden gelost, die nu, hun gids volgend, in rijen van wel drie duikers breed door de grot zwommen. Het was echt een hallucinant zicht : nét een rivier van duikersruggen die onder mij door de grot stroomde. Het zou een schilderij van Dali kunnen geworden zijn, zo die ooit had gedoken! Ze keken niet eens echt rond!!! Uiteraard was de zichtbaarheid in de grot niet al te groot meer. Vroeger zeiden ze ons niet te veel stof op te walmen en dus niet te dicht bij de bodem te zwemmen. Was Freddy daarbij ??? Ik zag echter nergens flitsen. Ze waren toch al niet wéér de grot uit langs de andere kant?! Nee toch !!! Volgen dus maar! Aan de andere kant

was er, zoals ons gebriefd werd, een werkelijk magnifieke wand met rode gorgonen. Die móést ik gewoon op foto hebben en dus begon ik als gek in het rond te flitsen. Nog even, tot besluit, vooraleer ik zou proberen mijn duikmaats in te halen, achteruit een foto van de grot gemaakt nu de duikersstroom er opgedroogd was. 't Zou wel meer een sfeerfoto worden, want veel zicht was er nu niet meer. Mijn geflits werd beantwoord van aan de andere zijde. Freddy en Erwin zaten nog aan de ingang! Met het bezoek aan de Vacca en het uitgebreid fotograferen van wanden met rode gorgonen, was voor mij het duikverlof al best geslaagd. Toen 's namiddags de wind weer zo sterk opstak dat ze op in het bureel van de duikschool niet zeker waren of de namiddagduik wel zou kunnen doorgaan, hebben we gezamenlijk besloten onze zesde duik niet meer te maken om onze duikkledij goed te kunnen laten drogen, maar ook omdat – zo er toch een duik was – die zo goed als zeker weer op dezelfde plek als de vier eerste duiken zou zijn.

De vrouwen waren bovendien óók opgetogen over Estartit, want het aantal “interessante winkeltjes” was er enorm toegenomen en alles bleef er open! Geen siësta meer! Iets voorbij ons vroeger hotelletje, Las Islas (nog bijna onveranderd), hadden ze een grote tent gevonden waar kleding werd gebradeerd. En elke dag was er nieuwe waar! Er is daar serieus in de kledingbergen gespit door de Neptune-dames.

Nog meer waren de dames in hun nopjes toen we op een duikloze namiddag samen de bus namen naar Toroella.

We waren er eigenlijk nog nooit geweest. Dachten dat het eigenlijk maar een achterlijk gat zou zijn. We konden het niet méér fout hebben!!! In de smalle straatjes verschool zich een eldorado (voor de vrouwen althans) van allerlei winkeltjes die zó zeer naar hun gading waren dat ze er later, onder hun gevieren, nog eens naar toe gingen.

Op een andere vrije namiddag hebben we enkele mooie natuurwandelingen gemaakt naar de hoogste toppen van Estartit om er de Medassen en de stad eens van uit te hoogte te fotograferen. De dijkpromenade was overigens in de richting van de baai minstens eens zo ver doorgetrokken als ze vroeger al was.

Vaste pek voor het “happy hour” was een soort Britse pub, langs de zeepromenade, niet ver van Las Islas, waar ze reuzenpinten tapt en Cubaanse mochito's serveerden aan halve prijs. Bovendien kreeg je door een schoon blond meisje nog een Hawaiaanse bloemenkrans rondgehangen, tenminste als je wat sterkers dan bier dronk. We hebben er ook nog verbroederd met een Antwerpse club, waarvan mij echter de naam ontsnapt, maar dat zal U van mij zeker niet verbazen, zeker als ik U zeg dat we er steeds iets minder rechtlijnig weggingen.

Kortom, we zullen nog wel eens terug moeten, want de vrouwen willen dat ... et ce que femme veut ... Bovendien, 't zou ons, duikers ook niet onaangenaam zijn!!!